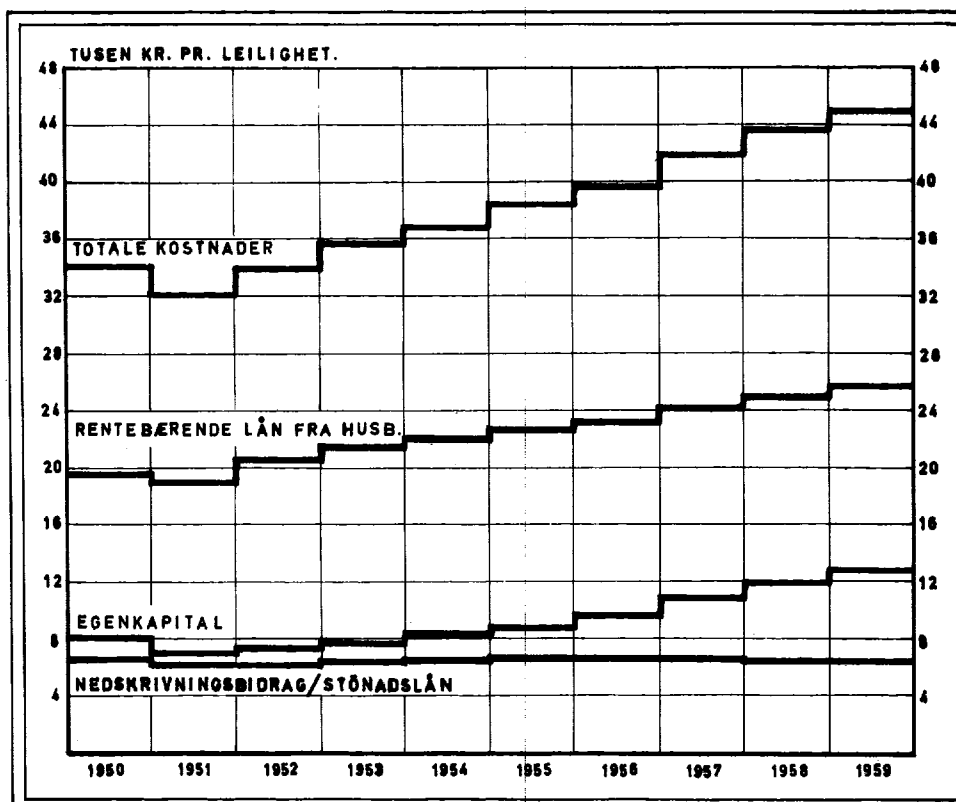

Den Norske Stats Husbank

ÅRSMELDING OG REGNSKAP 1959

GJENNOMSNIITTSTALL FOR HUSBANKLEILIGHETER.

OSLO 24. MARS 1960

INNHALDSFORTEGNELSE

Side

ÅRSMELDING

I.	Omfanget av boligbyggingen. Byggeløyveordningen. Tilsagnsrammen. Lånetilsagnene i 1959. Antall belånte leiligheter. Husbankens andel av leilighetene i de bygg som ble satt i arbeid i 1959.	1 - 2
	Leilighetsstørrelsene. Hustypefordeling. Standard	3
II.	Byggekostnadsindeksene. Prisene på byggematerialer. Arbeidslønningene.	3 - 4
	Byggekostnadene pr. leilighet. Tomtepriser.	4 - 5
	Lånenivået. Egenkapitalen.	6
III.	Rundskriv om tidligere vedtatte nye regler. Arbeid med utforming av enkelte stønads- og låneregler.	7 - 8
	Belåning av kommunale lærer-, lege- og etatsjefboliger.	8
	Prisbestemmelser for omsetning av boliglagsleiligheter. Lover om boligbyggelag og borettslag.	9 - 10
IV.	Husbankens administrasjon (personale, lokaler, tilsyn med panter).	10 - 12
V.	Oversikt over bankens utbetalinger og utgifter i 1959.	13
	Kommentarer til regnskapet.	13 - 17

----- 0 -----

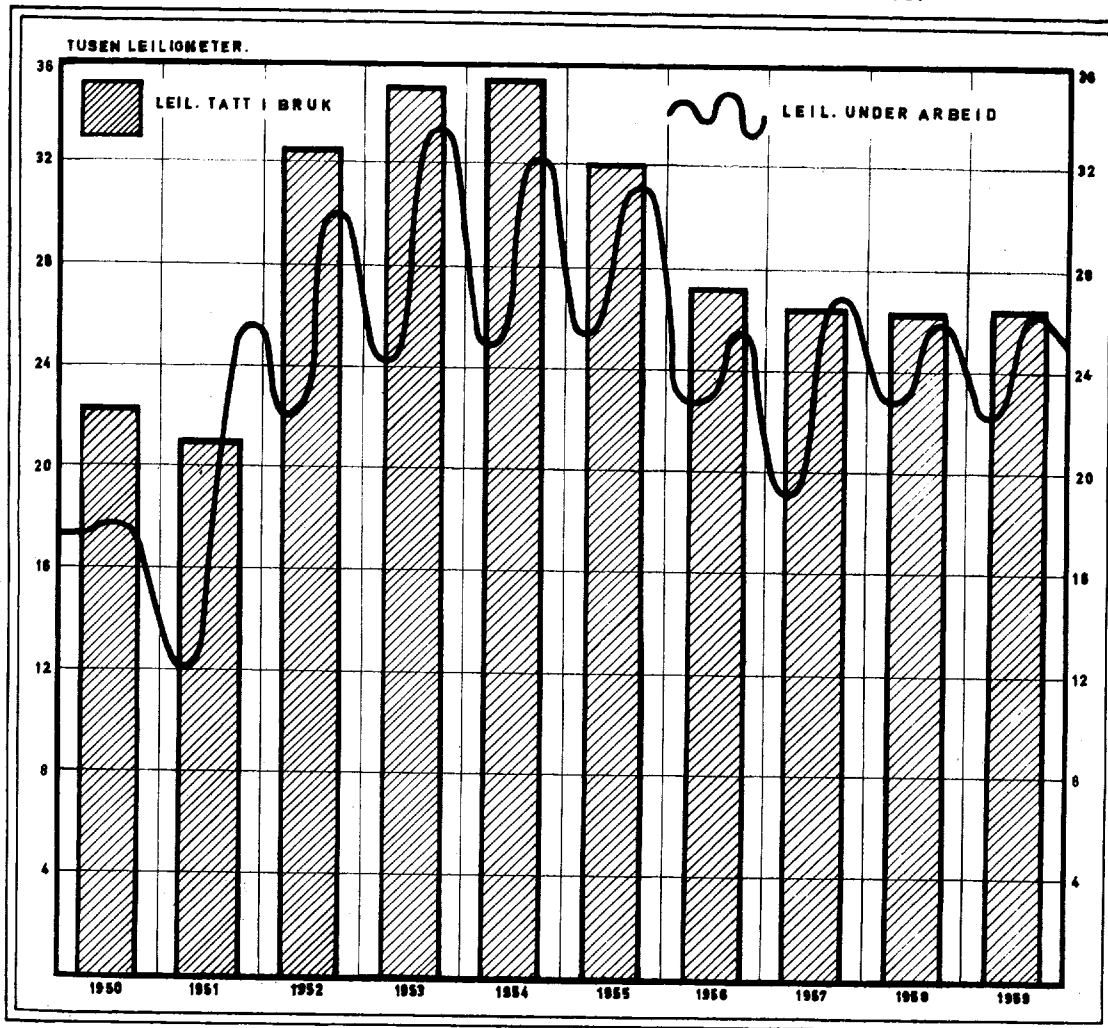
REGNSKAP

- Vedlegg 1. Bankens serieobligasjonslån pr. 31. desember 1959.
Vedlegg 2. Tall fra Husbankens virksomhet 1950 - 59.

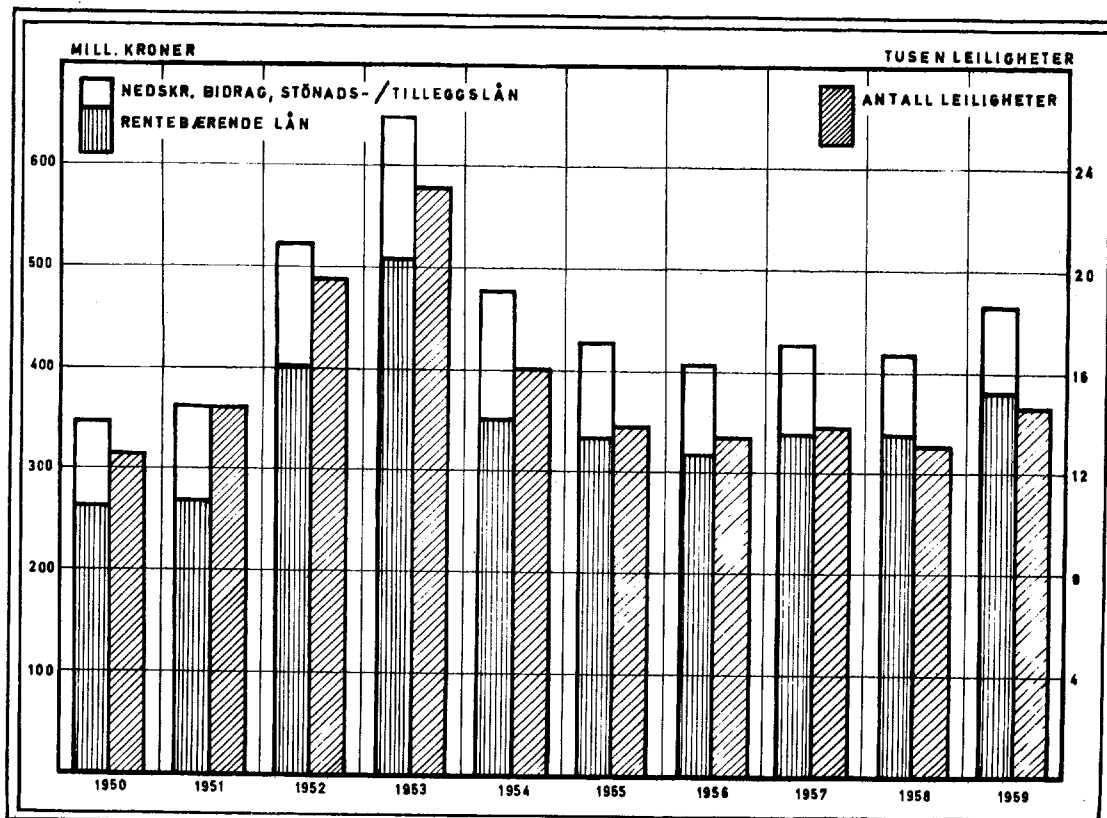
----- 0 -----

Som særskilt vedlegg foreligger: Årsstatistikk 1959.

LEILIGHETER TATT I BRUK OG UNDER ARBEID 1950 - 1959.

HUSBANKENS LÅNETILSAGN 1950 - 1959.

Å R S M E L D I N G

for

DEN NORSKE STATS HUSBANK

1 9 5 9

I

Omfanget av boligbyggingen i 1959 ble noe større enn antatt ved begynnelsen av året. Det ble riktignok - ifølge foreløpige meldinger fra Boligdirektoratet - ikke tatt i bruk flere nye leiligheter enn forutsatt i nasjonalbudsjettet, ca. 26.500 eller omtrent samme antall som i 1958, men antallet leiligheter som ble satt i arbeid, kom opp i ca. 27.300, dvs. ca. 1.300 høyere enn budsjettert og ca. 1.000 flere enn i 1958. Antall leiligheter i bygg under arbeid ved årets slutt var ca. 25.100 eller noe høyere enn tilsvarende tall for de nærmeste tre foregående år.

Byggeløyveordningen ble i 1959 opprettholdt uendret fra foregående år. Rene boligbygg hvor alle leiligheter var på 80 m² brutto eller mindre (svarende til ca. 70 m² leieareal), kunne føres opp uten byggeløyve. De representerte i 1959 omtrent en tredjedel av leilighetene i de bygg som ble satt i arbeid. Det var videre en kurant sak å få byggeløyve til boligbygg hvor leilighetene var av den størrelse og standard som statens boligbanker belåner. Ved kgl. res. av 15. januar 1960 ble kravet om byggeløyve for boligbygg opphevet, mens plikten til å registrere byggene ble opprettholdt. Så vidt liberalt som byggeløyveordningen har vært praktisert den siste tiden, synes det ikke sannsynlig at endringen vil få særlig store konsekvenser for boligbyggingen.

Husbankens tilsagnsramme skulle etter Regjeringens vedtak om utlånene fra de statsgaranterte bankene i 1959 holdes innenfor en ramme på 380 mill. kroner i rentebærende lån. Dette var 43 mill. kroner eller nesten 13 % høyere enn det beløp det ble gitt tilsagn om i 1958. Det ble forutsatt at denne økningen dels skulle dekke en planlagt låneforhøyelse våren 1959, og dels gjøre det mulig å øke antallet leiligheter som kunne få tilsagn, fra ca. 13.200 leiligheter i 1958 til ca. 14.000 i 1959, dvs. en økning på ca. 6 %. I 1960 må Husbankens tilsagn om rentebærende lån ifølge Regjeringens vedtak ligge innenfor en ramme på 400 mill. kroner, som forutsettes å svare til ca. 14.500 leiligheter.

Lånetilsagnene i 1959¹⁾ beløper seg til i alt 382,3 mill. kroner

1) I beløpene er inkludert låneøkninger ved tilleggstilsagn og ved bevilgninger på i alt 9,4 mill. kroner i rentebærende lån og 0,9 mill. kroner i stønads-/tilleggslån, mens stønadslån tilsagt på grunnlag av den særskilte ordning for militært personell, i alt ca. 2,4 mill. kroner, ikke er medregnet.

i rentebærende lån og 92,2 mill. kroner i stønads-¹⁾/tilleggs lån. Når det gjelder de rentebærende lån, er rentesatsen for ca. 367,6 mill. kroner 3.1/2 %, mens rentesatsen for resten - ca. 14,7 mill. kroner²⁾ - er 2.1/2 %. Tilsagnene omfatter i alt 14.700 leiligheter med eget kjøkken eller tekjøkken, 520 hybler, vel 13.000 m² leieareal til annet formål enn boliger (i forretningsbygg i gjenreisningsdistriktene og i enkelte av boligbyggene i landet for øvrig) og 43 driftsbygninger på landbrukseiendommer i Nord-Troms og Finnmark. Fordelingen av lånetilsagnene på kvartaler, og av tilsagnene og leilighetene på bankens avdelinger fremgår av nedenstående oppstilling.

Kontorer	Beløpene i mill. kroner					Stønads-/ till.lån	Antall leil.
	Rentebærende lån						
	1.kv.	2.kv.	3.kv.	4.kv.	Sum		
Hovedkontoret	58,3	60,7	55,3	60,1	234,4	52,7	8.773
Vestlandskontoret	14,9	19,1	21,2	15,3	70,5	16,1	2.764
Trøndelagskontoret	1,1	8,0	7,2	18,1	34,4	7,9	1.250
Bodøkontoret	6,1	11,9	9,7	7,3	35,0	9,8	1.483
Hammerfestkontoret	1,7	2,4	3,2	0,7	8,0	5,7	430
Alle kontorer	82,1	102,1	96,6	101,5	382,3	92,2	14.700

Antall belånte leiligheter i 1959 - 14.700 - ligger 700 høyere enn regnet med ved årets begynnelse. Dette henger vesentlig sammen med at låneforhøyelsen ble vedtatt noe senere på året enn forutsatt. Leilighetstallet ligger vel 11 % høyere enn året før. Det var økning i alle landsdeler. Økningen var forholdsvis størst i Trøndelag, minst på Vestlandet og i Møre og Romsdal. På Østlandet og Sørlandet og i Nord-Norge var den relative økningen omtrent som for landet under ett. Husbankens virksomhet har hele tiden særlig vært knyttet til byene og andre kommuner med tettbygde strøk. I 1959 ligger således vel halvparten av leilighetene i byene, vel en fjerdedel i omegnskommunene og noe under en tiendedel i andre kommuner med forholdsvis stor tettbebyggelse, dvs. at disse kommuner fikk i alt 86 % av de husbankfinansierte leiligheter i 1959. Foregående år var prosenten enda høyere - 88 %.

Husbankens andel av leilighetene i de bygg som ble satt i arbeid i 1959, antar en dreier seg om noe over 14.000 leiligheter³⁾. Bustadbankens andel kan tilsvarende anslås til noe over 4.000 leiligheter, slik at en kan regne med at de statlige boligbankene i alt har finansiert mellom 18.000 og 19.000 eller noe over to tredjedeler av leilighetene i de byggene som ble satt i arbeid i 1959.

- 1) Står for både stønads lån og nedskrivningsbidrag.
- 2) Samlet beløp innvilget ved Hammerfestkontoret, låneøkninger for tilsagn innvilget før 1. januar 1957, og tilsagn til brakkesaneringsbygg og gjenreisningsbygg sør for Nord-Troms.
- 3) En kan p.t. ikke gi nøyaktige talloppgaver. En regner med at det gjennomgående går ca. 3 måneder fra lånetilsagn innvilges til byggearbeidet blir regnet som igangsatt.

Gjennomsnittsstørrelsen for de familieleiligheter det ble gitt lånetilsagn for, var 3,4 rom og kjøkken og 72,2 m² leieareal, mot henholdsvis 3,3 rom og kjøkken og 70,6 m² leieareal i 1958. En har hatt økning i gjennomsnittsstørrelsen hvert år siden 1952. Økningen fra 1958 til 1959 henger - i likhet med økningen de foregående årene - hovedsaklig sammen med en forskyvning i leilighetenes fordeling på hustyper. Eneboligene, rekkehusene og de vertikalt delte tomannsboligene - det en under en fellesbetegnelse kaller "hus med alle leiligheter på marken" og hvor leilighetene for det meste går over to golv og derfor er forholdsvis store - representerte således i 1959 nesten to femtedeler av leilighetene mot noe over en tredjedel i 1958 - eneboligene alene henholdsvis en fjerdedel og snaue en femtedel. Horisontalt delte tomannsboliger og firemannsboliger viste fortsatt tilbakegang, fra tilsammen 19,6 % av leilighetene i 1958 til 16,0 % av leilighetene i 1959. Boligblokker med familieleiligheter har i de siste tre årene representert noe over en tredjedel av leilighetene - i 1959 således 35,3 % mot 36,5 % i 1958. Andre bygg - mest spesialbygg med småleiligheter - representerte 9,8 % av leilighetene mot 8,5 % i 1958.

Utstyrsstandard synes stadig å bli bedre. Av de belånte leilighetene i 1959 var således 93,5 % planlagt med vannklosett og bad særskilt for hver leilighet, mot 92,5 % i 1958 og 88,0 % i 1957, og for bare 1,6 % av leilighetene var det ikke planlagt hverken bad eller vannklosett. En kan også for 1959 notere en fortsatt sterk overgang til bruken av varmeisolerende trekonstruksjoner. Av de belånte leiligheter i trehus hadde således over fire femtedeler yttervegger og yttertak med en k-verdi (varmegjennomgangstall) mindre enn 0,4 mot tilsvarende noe over to tredjedeler i 1958 og noe over halvparten i 1957.

I det statistiske vedlegget til årsmeldingen har en gitt en mer detaljert fremstilling av byggene og leilighetenes egenskaper. En viser til denne.

II

Byggekostnadsindeksene viste forholdsvis svak stigning i løpet av 1959. Boligdirektoratets indeks for tomannsbolig i lette trekonstruksjoner steg således med 2,2 %, og A/S Stormbulls indekser for trehus og murhus i Oslo med henholdsvis 0,8 % og 2,7 %. Norges Brannkasses 3 byggekostnadsindekser for henholdsvis murhus, tomannsbolig i bymessig strøk og våningshus på landsbygda lå alle pr. 1. september 1959 ca. 2.1/2 % høyere enn ett år før. De gjennomsnittlige indekser i perioden oktober 1958 - september 1959, dvs. i den perioden som byggebudsjettene for de lånesaker som ble innvilget i 1959 stort sett ble satt opp, lå for Boligdirektoratets og Brannkassens indekser omkring 2.1/2 % høyere enn gjennomsnittene i tilsvarende periode for de lånesaker som ble innvilget i 1958. For A/S Stormbulls indekser var stigningen her ca. 1 % for trehus og 1.1/2 % for murhus.

Prisene på de fleste byggematerialer lå gjennomgående på omtrent samme nivå som i 1958. A/S Stormbulls byggeartikkelindeks (stål og rør- og sanitærartikler inngår ikke her) gikk i løpet av 1959 ned med 1,3 %, mens derimot indeksen for handelsstål steg

med hele 4.1/2 %. For perioden oktober 1958 - september 1959 lå den gjennomsnittlige byggeartikkelindeks 1,0 % lavere enn gjennomsnittet for de nærmeste 12 foregående måneder, og den gjennomsnittlige indeks for handelsstål lå - på tross av økningen i 1959 - tilsvarende 4.1/2 % lavere. Foruten prisoppgangen på stål hadde en i løpet av året prisoppgang på kobberør, beslagvarer, sinkhvitt og sink, mens en kunne notere prisnedgang for sement, ferdigbetong, rørleggerartikler, trådstift og elektriske kabler. For trelast ble maksimalprisbestemmelsene opphevet i desember 1958. Utviklingen på det innenlandske trelastmarked var i den følgende tid preget av en økning av tilbudet i forhold til etterspørselen, samtidig som kjøperens krav til lastens kvalitet er skjerpet. Som følge herav har trelasthandlerne måttet senke prisene noe på de dårlige kvalitetene og forhøyet rabattsatsene ved salg av større kvanta. I 1959 lå trelastprisene derfor gjennomgående noe lavere enn i året før. På det internasjonale trelastmarked gjorde tilsvarende forhold seg gjeldende. De priser som norske eksportører oppnådde lå gjennomsnittlig 11 % lavere enn i 1958, samtidig som det utførte kvantum ble vesentlig redusert. I den senere tid har dog trelastmarkedet i Europa fått et stadig fastere preg. Den alminnelige økonomiske ekspansjon har ført til økt byggevirksomhet og større produksjon i de industrier som bruker trevirke som råstoff.

Arbeidslønningene i byggefagene var i 1959 ikke gjenstand for tariffrevisjon eller indeksregulering. Fra våren 1959 ble imidlertid timelønningene og akkordtariffene forhøyet som følge av at arbeidstiden fra 1. mars ble satt ned til 45 timer pr. uke. Alle timelønninger ble fra det tidspunkt forhøyet med 6.2/3 %, hvilket ga full kompensasjon for nedsettelsen av arbeidstiden, og alle akkordtariffer ble forhøyet med 4.1/2 %. Den gjennomsnittlige timefortjeneste for voksne menn i byggevirksomhet viser en økning på 6,2 % fra 4. kvartal 1958 til 4. kvartal 1959, altså ganske lite mer enn hva ovennevnte forhøyelser skulle tilsi. Denne økningen uten direkte sammenheng med tariffrevisjoner var både i 1958 og i 1959 mindre enn i de nærmeste foregående årene, noe som særlig skyldes at arbeidsmarkedet de siste par årene har vært mindre anstrengt. Lønnsøkningen synes hittil ikke å ha gitt seg utslag i nevneverdige prisøkninger for byggematerialer, og merkostnadene til lønninger på byggeplassen som følge av lønnsforhøyelsene synes i hvert fall delvis å være kompensert ved mer rasjonell fremdrift.

Byggekostnadene pr. leilighet (eksklusive tomtkostnader) for mindre husbankbygg i tre, slik som disse registreres ved behandlingen av søknadene om lånetilsagn, steg med gjennomsnittlig 3,8 % fra 1958 til 1959, altså noe mer enn hva økningen i kostnadsindeksene skulle tilsi. Grunnen til dette er bl.a. at husbankleilighetenes standard har bedret seg for hvert år, f.eks. ved at en større andel av leilighetene ligger i hus med alle leiligheter på marken og at leilighetsstørrelsen vesentlig av denne grunn gjennomsnittlig er noe større enn tidligere, ved at utstyret når det gjelder vannklosett og bad har bedret seg, og - formentlig også i noen grad - ved at isolasjonen i ytterveggene gjennomgående er blitt bedre for hvert år. Relativt sett har denne standardøkningen vært størst i landkommunene. Den utjevning som har skjedd i løpet av 50-årene i kostnadene mellom by og land, skyldes i noen grad dette forhold, selv om tallene må tas med et visst forbehold på grunn av forskyvninger i hustyper og i den detaljerte geografiske fordeling.

Mens således kostnadene pr. leilighet i de rene landkommunene så sent som i 1955 gjennomsnittlig var 20 % lavere enn i byene, var den tilsvarende prosent i 1958 kommet ned i 8 % og i 1959 i snau 6 %. Det er ikke mulig å bedømme om standardøkningen fra 1958 til 1959 forklarer hele forskjellen mellom indeksstigningen og økningen i kostnadene for husbankbygg i tre, eller endog mer, men det synes mest sannsynlig at det iallfall ikke har vært noen prismessig stigning for husbankbygg i tre utover indeksstigningen. For boligblokkene var de gjennomsnittlige kostnader pr. leilighet kr. 44.100 eller ca. 1 % lavere enn foregående år, når en korrigerer for leilighetsstørrelsen, mens det som nevnt ovenfor var en økning på et par prosent i kostnadsindeksene. Det er imidlertid også her vanskelig å avgjøre om denne endring i de gjennomsnittlige kostnadstall virkelig innebærer et fall i byggeprisene. For de fleste steder hvor det foreligger tall for begge år, finner vi nedgang i kostnadene fra 1958 til 1959, bl.a. for Oslo, Bergen og Trondheim, som tilsammen representerer omtrent to tredjedeler av blokkleilighetene. Men mange forhold spiller her inn, f.eks. overgang fra sentralvarme til elektrisk oppvarming, og forskyvninger i etasjefordelingen og i bruken av ytterveggskonstruksjoner. I 1959 ble således mindre enn halvparten av blokkleilighetene planlagt med sentralvarme mot over tre femtedeler i 1958. På den annen side lå i 1959 forholdsvis flere av leilighetene i høyblokker - nesten en fjerdedel mot en sjuendedel i 1958 - og forholdsvis færre av leilighetene lå i blokker hvor langveggene var i bindingsverk og gavlene i betong. Også ellers vil konkrete forskjeller mellom prosjektene kunne gi seg utslag som påvirker byggekostnadene atskillig. Kvartalsoversikter som Husbanken har utarbeidet for boligblokkene, viser at kostnadsgjennomsnittene varierer ganske meget fra kvartal til kvartal. Gjennomsnittet for 4. kvartal lå således vesentlig høyere enn i de tre første kvartaler av året. En bør derfor antakelig være forsiktig med å ta det gunstige kostnadsgjennomsnitt for 1959 som uttrykk for en gunstig utvikling av byggekostnadene på noe lengre sikt.

Husbanken har også i år foretatt en beregning av forholdet mellom byggekostnadene (uten tomt) og inntekten for voksne mannlige industriarbeidere. For 1959 finner en at byggekostnadene pr. leilighet på 70 m² leieareal er 3,09 ganger årsinntekten mot 3,17 i 1958. Det er grunn til å merke seg at denne relasjonen er redusert på tross av nedgangen i arbeidstiden i 1959. Banken har anslått at det tilsvarende tall for 1950 ville ha vært litt over 4 ganger årsinntekten. Denne reduksjonen må ses på bakgrunn av at det samtidig også har foregått en vesentlig bedring av standarden. De tilsvarende tall for blokkleiligheter på 65 m² leieareal i Oslo er henholdsvis 3,18 for 1959, 3,39 for 1958 og noe over 5 for 1950.

Tomteprisene for de byggene som fikk lånetilsagn fortsatte å stige de fleste stedene også i 1959, men stigningen var ikke lenger så markert som i de nærmeste foregående årene. Tomteprisene inklusive byggherrens utgifter til opparbeidelse av vei, vann og kloakk lå således for personlige lånsøkere som fikk lånetilsagn i 1959, i omtrent tre femtedeler av de kommuner hvor Husbanken spiller en nevneverdig rolle, gjennomsnittlig høyere enn i 1958, mens to femtedeler av kommunene hadde

gjennomsnittlig lavere tomtepriser. I gjennomsnitt utgjorde prisen kr. 3.700 pr. leilighet eller kr. 300 høyere enn tilsvarende tall for 1958. For mindre bygg som oppføres av boliglag utgjorde prisen tilsvarende kr. 2.700 pr. leilighet eller kr. 300 mindre enn i foregående år. En direkte sammenlikning er her vanskelig. De gjennomsnittstallene innen denne gruppen som vi har for Oslo og omegn og Bergen og omegn, er stort sett noe lavere enn i 1958, mens det oftest er omvendt i de øvrige distrikter. For boligblokkene var tomteprisen pr. leilighet gjennomsnittlig kr. 2.400 eller kr. 300 høyere enn i 1958. I Oslo var gjennomsnittet her det samme som året før, men bortsett fra et par unntakelser, var de gjennomsnittlige tomtepriser pr. leilighet ellers på de steder som vi har sammenlikningstall for, høyere i 1959 enn i 1958.

Lånenivået ble i mai 1959 vedtatt forhøyet. Forhøyelsen som ble gjort gjeldende fra 1. januar 1959, gikk i hovedtrekkene ut på en generell låneforhøyelse på kr. 1.200 pr. familieleilighet, og dessuten forhøyelser på kr. 1.000 pr. leilighet i blokker på 3 etasjer og mindre, og kr. 600 pr. leilighet i vertikalt delte hus med tung skillevegg og for eneboliger. I rundskriv nr. K 51 av 20. mai 1959 ble det gjort nærmere rede for lånenivåforhøyelsen. Den vil antakelig når den slår fullt ut, medføre en økning av det gjennomsnittlige lån pr. leilighet på ca. kr. 1.500 eller ca. kr. 200 mer enn det som det var regnet med som grunnlag for tallene i Nasjonalbudsjettet. Forhøyelsen ble imidlertid vedtatt noe senere på året enn forutsatt. Den fikk således bare virkning for noe under halvparten av tilsagnsgivningen i 1959. Lånetilsagn innvilget tidligere på året før låneforhøyelsen, vil først få eventuell låneforhøyelse i forbindelse med konverteringssøknadene. Økningen fra 1958 til 1959 i det gjennomsnittlige lån pr. leilighet i hus med bare familieleiligheter var kr. 800, (fra kr. 25.200 i 1958 til kr. 26.000 i 1959).

Egenkapitalen pr. leilighet ble likevel gjennomsnittlig kr. 500 høyere enn i 1958. For alle familieleiligheter ble den således gjennomsnittlig kr. 12.500 mot kr. 12.000 foregående år. Disse gjennomsnitt dekker imidlertid over ganske store variasjoner både når det gjelder størrelse og endring fra foregående år. For familieleiligheter i hus som skulle føres opp av personlige lånsøkere øket således den gjennomsnittlige egenkapital med kr. 1.200, fra kr. 15.100 i 1958 til kr. 16.300 i 1959. Bortsett fra en mindre nedgang i Bergen, var det her økning i alle fylkesgjennomsnitt. For boliglagsleiligheter kan en derimot notere nedgang i den gjennomsnittlige egenkapital. For familieleiligheter var den således i småhus kr. 10.800 eller kr. 600 lavere enn i 1958, og for blokker kr. 8.500 eller kr. 500 lavere. For blokkleilighetene i Oslo, i de østlige omegnskommuner til Oslo, i Trondheim og omegn, og i noen få mindre byer i Sør-Norge var den gjennomsnittlige egenkapital lavere enn landsgjennomsnittet og - på en unntakelse nær - også lavere enn i 1958. For de øvrige områder som det foreligger tall for - 14 av 24 områder - var imidlertid den gjennomsnittlige egenkapital høyere enn landsgjennomsnittet, og i den utstrekning tallene er sammenliknbare, også høyere enn i 1958, på en unntakelse nær.

Vi viser for øvrig til det statistiske vedlegg.

III

I rundskriv K nr. 49 av 27. januar 1959 redegjorde Husbanken for forskjellige spørsmål som Stortinget hadde tatt standpunkt til under behandlingen den 5. desember 1958 av St.meld. nr. 61 (1958): Om gjenreisningen og boligbyggingen. Det gjaldt spørsmål om finansieringen av boliger for enslige, lån til eneboliger i tettbygde strøk og overdragelse av hus med lån i Husbanken. Dessuten ble det i rundskrivet gitt melding om en viss oppjustering av inntektsgrensene for stønadslån. Alle disse spørsmål er det gjort nærmere rede for i årsmeldingen for 1958, se St. meld. nr. 66 (1959) s. 6 og flg.

Endel spesielle spørsmål som hadde oppstått når hybler og småleiligheter var prosjektert i forbindelse med vanlige familie-leiligheter, ble behandlet i rundskriv T nr. 39 av 22. juni 1959. Husbanken antok at når hybler/småleiligheter i prinsippet skulle likestilles med familieleiligheter med hensyn til å oppnå stønadslån, måtte det være en forutsetning for utmåling av lån og stønads-/tilleggs-lån til slike boligheter at det kunne påvises en klar atskillelse fra vedkommende familiebolig(er) og fra mulige andre leieobjekter.

Etter innføringen av nye regler om inntekts- og formuesgrenser for stønadslån ble det i løpet av året og i begynnelsen av 1960 foretatt endel omplasseringer av kommuner innenfor de distriktsvise grupper som kommunene er inndelt i.

De gjeldende satser for stønadslån og tilleggs-lån er stort sett de samme som har vært brukt for nedskrivningsbidrag helt fra Husbanken begynte sin virksomhet. Den viktigste justeringen ble gjennomført i 1950 da satsene ble satt ned i endel byer og tettgrender i Syd-Norge, og satt opp i endel kommuner nordenfjells, vesentlig i Nordland og Troms. Det er særlig høye satser for stønadslån og tilleggs-lån i Finnmark og Nord-Troms. I landet ellers er satsene lavest på landsbygda og stort sett høyest i de største byene. Samtidig er det en viss tendens til høyere satser i nord enn i syd, en tendens som i det vesentlige ble brakt inn i begynnelsen av 1950-årene. I løpet av etterkrigstiden har det funnet sted en betydelig utjevning mellom by og land når det gjelder byggekostnadene. Dette skyldes for en vesentlig del at forskjellen i utstyrsstandard er blitt mindre. Samtidig har det også foregått en utjevning i inntektsforholdene, men denne utjevningen har neppe gått så langt som utjevningen i byggekostnadene. Husbanken har på denne bakgrunn tatt opp spørsmålet om det er grunn til å foreta en viss utjevning av satsene for stønadslån mellom by og land, eventuelt med bibehold av en viss differensiering mellom landsdelene. Der hvor satsene for stønadslån i tilfelle blir satt ned, må de rentebærende lån økes tilsvarende, slik at den samlede kapitaltilførsel fra Husbanken blir den samme som før. Behandlingen av denne saken i Husbanken var ikke avsluttet ved årsskiftet.

I forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 61 (1958) gjorde Stortinget 5. desember 1958 vedtak om å oversende til Regjeringen et forslag fra representanten Bernt Ingvaldsen om å be departementet om å utrede spørsmålet om Husbankens avdragsordning. En redegjørelse for spørsmålet fra bankens administrasjon er sendt Kommunaldepartementet 8. desember 1959.

Som omtalt i Husbankens årsmelding for 1958 omhandlet St.meld. nr. 61 (1958) også spørsmålet om det var grunn til å reise krav om renter og avdrag av tidligere innvilgede nedskrivningsbidrag i Husbanken og stønadslån i Bustadbanken. I Innst. S. nr. 258/1958 (s. 428) uttalte kommunalkomiteen at den hadde merket seg at det med henblikk på dette spørsmål ville bli holdt forsøktakster over endel av de boliger som var belånt i Husbanken. Husbanken har i 1959 arbeidet med spørsmålet om retningslinjer for slike representative forsøktakster, og har tatt sikte på å avholde takstene utover våren og sommeren 1960. Formålet med forsøktakstene er å gi statsmyndighetene et bedre materiale for å kunne ta standpunkt til om det bør reises krav om renter og avdrag av nedskrivningsbidrag vedkommende hus som er ført opp før prisstigningen 1950/1952. Blir det gjort vedtak om å reise slike krav, må det holdes endelige takster i hvert enkelt lånesak.

I rundskriv K nr. 51 av 20. mai 1959 ga Husbanken melding om at rentebærende lån - men ikke stønadslån eller tilleggs lån - kunne innvilges til oppføring av kommunale lærer-, lege- og etatsjefboliger. Dette hadde det tidligere etter bestemmelse av Kommunaldepartementet ikke vært anledning til. De nevnte boliger ville nå komme på linje med kommunale tjenestemannsboliger ellers. Husbanken understreket at lån bare kunne innvilges når boligene lå innenfor rammen av den norm som banken vanligvis godtok for størrelse, standard og kostnader. Lånene måtte avdras etter reglene for tilbakebetaling av kommunale lån.

I årsmeldingen for 1958 er redegjort for det opplegg av ordningene med husleietilskudd til familier med mindreårige barn, som ble vedtatt i desember 1958. Kommunene har fått melding om gjennomføringen av ordningene ved felles rundskriv fra Husbanken og Bustadbanken av 22. januar, 4. mars og 3. juni 1959. Det er fastsatt tre forskjellige ordninger for husleietilskudd:

Rente- og avdragstilskuddsordningen gjelder for 3.1/2 % lånene, det vil i hovedsaken si lån hvor lånetilsagn er innvilget etter 1. januar 1957. Ordningen er obligatorisk i alle kommuner. Den ble etter planen satt i verk fra 1. oktober 1959, slik at de første tilskudd ble utbetalt for lån med terminforfall i 4. kvartal 1959. Samtidig ble forfalne tilskudd vedrørende disse lån for tidsrommet etter 1. januar 1957 etterbetalt. Storparten av kommunene hadde på dette tidspunkt i samsvar med de opptrukne retningslinjer gjort de nødvendige vedtak om den tilskuddssats og de grenser for inntekt og formue som skulle gjelde i vedkommende kommune. Pr. 17. mars 1960 var det i alt 7 kommuner hvor Husbanken har lån med 3.1/2 % rente, hvor de nødvendige vedtak fra kommunens side enda ikke var truffet.

Renterabattordningen gjelder for 2.1/2 % lån, det vil i hovedsaken si lån hvor lånetilsagn er innvilget før 1. januar 1957. Det er en frivillig sak om den enkelte kommune vil beholde eller innføre ordningen. Ved utløpet av 1959 var den vedtatt innført i 113 kommuner, mot ved foregående årsskifte 82 kommuner. De 113 kommunene representerte ikke fullt 3/4 av Husbankens utlånsmasse pr. 31. desember 1957. For renterabatten

gjelder i den enkelte kommune samme formues og inntektsgrenser som er fastsatt for rente- og avdragstilskudd. Gjennom innføringen av formues- og inntektsgrenser er antallet familier som nyter godt av renterabatt blitt redusert. Ved terminforfallene i de tre første kvartalene i 1959 ble renterabatten utbetalt etter de gamle vilkår, det vil si bortsett fra noen få kommuner - si uten inntekts- og formuesbegrensning. Ved terminforfallene i 4. kvartal gjaldt de nye vilkår. Antall husstander som fikk renterabatt i 4. kvartal, utgjorde for hele landet ca. 70 % av det antall husstander som fikk renterabatt i 1. halvår 1959. I Oslo var antallet gått ned til ca. 55 %, mens det for de fleste fylker lå mellom 70 og 90 %.

Ordningen med husleietilskudd til privatfinansierte hus gjelder hus som er finansiert utenom statsbankene og som er ført opp etter 1. januar 1957. Ordningen blir bare innført i kommuner som gjør vedtak om det. De tilskuddssatser og formues- og inntektsgrenser som blir gjeldende i vedkommende kommune for rente- og avdragstilskudd til statsbankfinansierte boliger, skal gjelde

privatfinansierte hus. Hartsatser for rente- og avdragsbanker, skal husleietilsettes etter laveste sats gjennomført fra 1. juli 1959. Husbanken må være kontaktbank for i forbindelse med å innføre ordningen. Husbanken er tilskuddsberettigede familysninger som foreligger i dag, begrenset omfang.

With Compliments

Takk for lånet, det var flere i huset som hadde interesse av å se disse rapportene.

Benny Nicholson.

CENTRE FOR URBAN AND REGIONAL STUDIES

SELLY WICK HOUSE,
SELLY WICK ROAD,
BIRMINGHAM, 29.

Tel: (021) 472-4281/3

ble det fastsatt prisbestem- gasjoner m.v. med tilknyttet de nr. 20 - 1959). Når det gjelder år 1940, skal verdien av en andelsettes etter andelens forholds- kapital etter at denne har økning som følge av pris- stigningen etter at egenkapitalen er øket ved multiplikasjon med nær- 1,00 for året 1940 til 1,00. Økningen av egenkapitalen skal reguleres som hovedregel fast- skaffelseskostnader. Eien- avskrivninger som for trebygg betongbygg til 0,75 % p.a. og senere forbedringer. Forbudsregler som gjelder tomter. For tekniske innretninger kan

det regnes med høyere avskrivningssatser. Det er fastsatt nær- mere regler om tillegg for forbedringer m.v. og om fradrag på grunn av skade, dårlig vedlikehold m.v.

I Prisdirektoratets merknader til de nye prisbestemmelser er det redegjort for bestemmelsenes betydning for boliglag med statsbanklån. Også for leiligheter i slike boliglag skal den pris som husleienemnda fastsetter, gjelde som maksimalpris. Boliglag hvis vedtekter er godkjent av Boligidirektoratet - noe som har vært et vilkår for lån i Husbanken - forutsettes i sine vedtekter å ha bestemmelser om forbud mot eller begrensning

i adgangen til å omsette aksjene eller andelene til overkurs. Kommunaldepartementet har vært innstilt på at de nye prisbestemmelser som tillater en viss oppregulering av de nominelle innskuddsbeløp i boliglagene, kan følges også ved omsetning av andeler i boliglag hvis hus er pantsatt til Husbanken, og selv om laget har vedtektsbestemmelser som trekker snevrere grenser for prisberegningen. Vilkåret for at lagene skal kunne sløyfe disse bestemmelser er imidlertid at de blir erstattet med bestemmelser som sikrer de forutsetninger blant annet med hensyn til overdragelsesprisen som gjelder for husbankfinansieringen. Departementet tar derfor sikte på å få innarbeidet i vedtektene til både gamle og nye lag bestemmelser om plikt for lagets styre til å nekte godkjenning av overdragelse dersom overdragelsen vil være i strid med bestemmelser om overdragelsespris, husstandens størrelse e.l. forhold som måtte være fastsatt eller godkjent av Husbanken. En slik vedtektsbestemmelse vil særlig få betydning dersom prisreguleringen faller bort, eller prisreguleringsbestemmelsene får et innhold som ikke kan godtas for lag med offentlig støtte. Dessuten vil en få innarbeidet bestemmelser i vedtektene om forkjøpsrett for de andre lagsmedlemmer. Hverken fra Kommunaldepartementets eller Husbankens side gjøres det noen innvending mot at overdragelsesprisen beregnes i samsvar med nye prisbestemmelser også i tidsrommet inntil vedtektsendringene kan gjennomføres.

De nevnte vedtektsspørsmål vil bli tatt opp i forbindelse med de vedtektsendringer som de nye lover av 4. februar 1960 om boligbyggelag og om borettslag gjør nødvendige. Ved disse lover er hele boligsamvirket blitt undergitt lovregulering. Det er ennå ikke avgjort når disse lover skal tre i kraft. I hovedsaken bygger de nevnte lover på gjeldende praksis, spesielt den praksis som har vært fulgt i selskaper som har fått sine bygg finansiert i Husbanken. Det vil imidlertid innebære en stor fordel at boligselskapenes virksomhet nå kommer inn under regulering av loven.

I denne forbindelse kan opplyses at Husbanken i årene 1946-1959 har gitt lånetilsagn til bygg som eies av boliglag for et samlet beløp på ca. 2.200 mill. kroner i rentebærende lån og ca. 550 mill. kroner i nedskrivningsbidrag eller stønadslån. Byggene inneholder ca. 80.000 leiligheter, hvorav ca. 5.000 småleiligheter for enslige i særskilte bygg (boliger for alderstrygdede, sykehuspersonale, studenter etc.).

IV

Antallet regulerte stillinger innen Husbankens administrasjon har i 1959 fortsatt vært det samme som i 1952, nemlig tilsammen 140; til dette kommer som før 10 aspirantstillinger og 3 volontørstillinger, slik at totaltallet blir 153. På grunn av den økte arbeidsmengden i forbindelse med husleietilskudsordningene og med forskjellige boliglagsspørsmål har imidlertid Finansdepartementet samtykket i at Husbanken fra 1. juli 1959 har fått anledning til å engasjere ytterligere 2 sekretærer og 1 assistent. Ordningen med engasjement for disse funksjonære er opprettholdt også i budsjettproposisjonen for 2. halvår 1960, fordi en der ønsket å gjøre færrest mulige endringer, men

Kommunaldepartementet har forutsatt at stillingene blir foreslått opprettet som regulerte stillinger i budsjettproposisjonen for 1961. Selv om ordningen med husleietilskudd for privatfinansierte bygg etter det som nå foreligger, ikke synes å bli så arbeidskrevende for Husbanken som en forutsatte i årsmeldingen for 1958, har arbeidsmengden ellers, både på grunn av økt forvaltning og på grunn av nye arbeidsoppgaver, utviklet seg slik at det har vært sterkt behov for disse stillingene. Hovedstyret har derfor ansett det nødvendig for 1961 å foreslå opprettet ytterligere 2 sekretærstillinger, slik at det samlede antall stillinger i banken kommer opp i 158. Av de 140 regulerte stillinger en for tiden har, er 107 faste og 33 midlertidige. I budsjettproposisjonen for 2. halvår 1960 er det foreslått at 10 av de 33 midlertidige stillingene organiseres som faste fra 1. juli 1960, slik at antallet faste stillinger kommer opp i 117. Spørsmålet om antallet faste stillinger i Husbanken var for øvrig i løpet av 1959 gjenstand for drøftelser mellom Statstjenestemannsforbundet og Finansdepartementet. I anledning av at Finansdepartementet hadde hevdet at organisasjonene ikke hadde krav på forhandling om spørsmål av denne art, reiste Statstjenestemannsforbundet sak for å få dette spørsmål prøvet ved retten. Saken ble imidlertid forlikt, idet det ble enighet om at departementet på forskjellig vis skulle stå i kontakt med organisasjonene om slike spørsmål selv om det ikke skulle opptas regulære forhandlinger.

Ved de normeringsforhandlinger i løpet av 1959 som dannet avslutningen på det tariffoppgjør for statstjenestemennene som ble gitt virkning fra 1. januar 1958, ble Husbanken tildelt en del opprykksstillinger som bedret avansementsforholdene for visse grupper av funksjonærene. Hovedstyret har imidlertid funnet at lønsplasseringen for en rekke av Husbankens funksjonærer - herunder de fleste av sjefsstillingene - fremdeles er vesentlig dårligere enn rimelig ut fra de sammenlikninger en kan trekke. Hovedstyret har gitt uttrykk for dette overfor de sentrale statsmyndigheter foran forhandlingene om ny tariffavtale for statstjenestemenn med virkning fra 1. juni 1960.

Etter at bankens juridiske konsulent avgikk ved døden i juli 1959 ble avdelingsdirektør Bjarne Orten ved Hammerfestavdelingen ansatt som ny juridisk konsulent. Som ny avdelingsdirektør ved Hammerfestavdelingen ble i statsråd 9. oktober 1959 beskikket kontorsjef ved Bodøavdelingen, Rolv Tveraabak. Stillingen som kontorsjef ved Bodøavdelingen ble besatt ved overflytning av en av de to kontorsjefer ved Hammerfestavdelingen, hvor det etter dette er bare en kontorsjef mot i sin tid tre. De nødvendige budsjettmessige tilpasninger er foreslått i forbindelse med Husbankens forslag til statsbudsjettet for 1961. Også ellers har det foregått overflytninger fra Hammerfestavdelingen, foruten overflytning av en stilling fra filialkontoret i Kristiansund. Hammerfestavdelingens samlede personale er nå brakt ned i 18, mot 32 da det var på det høyeste i gjenreisningsperioden.

Ordningen med en ekstra halvtimes kontortid om morgenen de 5 første dager i uken mot at funksjonærene vekselvis får fri annenhver lørdag har vært fortsatt som helårsordning ved

hovedkontoret og 2 av avdelingskontorene. Både funksjonærene og bankens administrasjon har i det store og hele vært fornøyd med ordningen, som må sies å ha fungert tilfredsstillende også i ferietiden, hvor kombinasjonen feriefravær og lørdagsfravær har nødvendiggjort mindre tilpasninger av ordningen for å ha et nødvendig antall funksjonærer tilstede til enhver tid.

Avdelingskontoret for Trøndelag flyttet høsten 1959 inn i nye lokaler. For hovedkontorets vedkommende ble det i løpet av 1959 ført forskjellige forhandlinger om nye lokaler i en påtenkt nybygging og påbygging på Hypotekbankens eiendom i Nedre Vollgt. I begynnelsen av 1960 ble det i prinsippet oppnådd enighet om at Husbanken skulle gå inn som leieboer i dette bygget, som skulle bygges for regning av Hypotekbanken, og hvor for øvrig Driftskredittkassen for Jordbruket og de nåværende leieboere, Bustadbanken og Kommunalbanken, skulle få plass. Det ble samtidig oppnevnt byggekomite bestående av Hypotekbankens direksjon og en representant for hver av de banker som skulle være leieboere. Etter en foreløpig fremdriftsplan ble det regnet med innflytting våren eller sommeren 1963.

Tilsynene med pantene har fortsatt etter samme retningslinjer som hittil. Vedlikeholdet av byggene har fortsatt i det store og hele vært godt. Både den andel av tilsynene som førte til påtale av tekniske mangler (5-6 %) og den prosentdel som førte til påtale av disponeringen av huset (4-5 %) var nokså nær den samme som foregående år.

V

På møte i Husbankens råd den 27. april 1959 ble årsmeldingen og regnskap for 1958 enstemmig godkjent. Melding ble gitt Stortinget i St.meld. nr. 66 (1959).

Husbankens utbetalinger og utgifter i 1959 og hvordan disse er finansiert, fremgår av nedenstående oppstilling. Til sammenlikning har en anført de tilsvarende tall for 1958.

Beløpene i mill. kroner:

<u>Utbetalinger i:</u>	<u>1958</u>	<u>1959</u>
Ordinære rentebærende lån	323,2	303,-
Rentebærende tilleggs lån	0,5	1,8
Stønadslån/nedskrivningsbidrag	88,5	78,4
Husleietilskudd	7,8	8,1
Tilståtte konverteringsforskudd	8,8	10,7
Avdrag på serielån	16,2	16,9
Renteutgifter	83,7	95,-
Administrasjons- og takstutgifter	3,5	3,8
Diverse	0,-	3,8
	<u>532,2</u>	<u>521,5</u>

Finansieringsmidler:

Lån fra staten	299,-	291,-
Avdrag på pantelån	39,8	44,4
Tilbakebetalte stønadslån/nedskrivningsbidrag	4,2	0,1
Kommunenes andel av utbetalt stønad	27,8	26,4
Statens andel av utbetalt stønad	78,7	78,9
Renter av pantelån	72,2	80,7
Diverse	<u>10,5</u>	<u>0,-</u>
	<u>532,2</u>	<u>521,5</u>

Utestående eller tilsagte lån, stønadslån m.v. utgjorde pr. 31. desember 1959 tilsammen 5.226 mill. kroner. Hvordan dette beløp fordeler seg på de forskjellige kategorier lån og på bankens forskjellige avdelinger fremgår av vedlegg nr. 2 til regnskapet.

Pr. 31. desember 1959 hadde Husbanken utestående rentebærende pantelån med rentesats 2.1/2 % p.a. kr. 2.991.195.096,32 (utbetalt kr. 3.237.254.223,10 + avdrag kr. 246.059.126,78) hvorav ordinære lån kr. 2.990.198.311,43, lån mot garanti av Gjenreisningsfondet kr. 784.565,- og lån på 23 overtatte panter kr. 212.219,89. Utestående rentebærende pantelån med rentesats 3.1/2 % p.a. kr. 314.611.998,35 (utbetalt kr. 316.583.738,90 + avdrag kr. 1.971.740,55). S a m l e t beløp av utestående 2.1/2 % og 3.1/2 % rentebærende pantelån pr. 31. desember 1959 utgjorde kr. 3.305.807.094,67. Fordelingen av beløpet på bankens forskjellige avdelinger er inntatt i vedlegg nr. 2 til regnskapet.

På samme tid utgjorde utestående nedskrivningsbidrag kr. 902.431.469,48 inklusive kr. 271.297,71 vedrørende nevnte

23 overtatte panter (utbetalt kr. 914.168.992,01 + tilbakebetalte nedskrivningsbidrag kr. 11.728.972,53 og tapte nedskrivningsbidrag kr. 8.550,- på tvangsauksjoner m.v.). Utestående stønadslån kr. 98.675.969,99 (utbetalt kr. 98.703.769,99 + tilbakebetalte stønadslån kr. 27.800,-). S a m l e t beløp av utestående nedskrivningsbidrag og stønadslån pr. 31. desember 1959 utgjorde kr. 1.001.107.439,47. Spesifikasjon av beløpet på bankens avdelinger er inntatt i vedlegg nr. 2. Av de utbetalte lån og nedskrivningsbidrag/stønadslån i hovedkontorets distrikt faller ca. 981,6 mill. kroner i lån og ca. 244,4 mill. kroner i nedskrivningsbidrag/stønadslån på Oslo.

Antall utbetalte lån var 64.467 og antall løpende lån 64.014, hvorav det på 563 gjensto bare nedskrivningsbidrag/stønadslån.

Pr. 31. desember 1959 hadde Husbanken ytterligere utestående 4.1/2 % rentebærende tilleggs lån kr. 2.328.024,- (utbetalt kr. 2.363.399,- + avdrag kr. 35.375,-) utbetalt til 281 lånsøkere som ikke fylte vilkårene for å kunne oppnå nedskrivningsbidrag/stønadslån. Spesifikasjon av beløpet på bankens avdelinger er inntatt i vedlegg nr. 2.

Bankens forpliktelser i henhold til konverteringstilsagn eller gitte bevilgninger som pr. 31. desember 1959 ennå ikke var kommet til utbetaling utgjorde kr. 917.033.570,-, som fordelte seg med kr. 735.085.830,- på rentebærende lån (innbefattet kr. 15.000,- med garanti av Gjenreisningsfondet) og kr. 181.947.740,- på nedskrivningsbidrag/stønadslån/rentebærende tilleggs lån. Spesifikasjon av lån og bidrag på bankens avdelinger er inntatt i vedlegg nr. 2.

Av de ^{ikke/} utbetalte lån og nedskrivningsbidrag/stønadslån i hovedkontorets distrikt faller ca. 243,6 mill. kroner i lån og ca. 51,2 mill. kroner i nedskrivningsbidrag/stønadslån på Oslo.

Utenom de vanlige nedskrivningsbidrag og stønadslån har Husbanken på vegne av Forsvarsdepartementet utbetalt nedskrivningsbidrag/stønadslån til et samlet beløp av kr. 23.815.720,- (hvorav kr. 1.720.160,- i 1959) i henhold til nevnte departements stønadsordning til privat boligbygging for Forsvarets personell (Stortingets vedtak av 12. juni 1952, jfr. St.prp. nr. 59 (1952)). I tillegg hertil har Husbanken dessuten gitt tilsagn om slike nedskrivningsbidrag/stønadslån til et samlet beløp av kr. 5.866.340,- som pr. 31. desember 1959 ennå ikke var kommet til utbetaling.

På byggelån bevilget av Husbanken utesto ved årsskiftet 1959/60 kr. 4.544.684,01 (448 byggelån, dessuten var bevilget 58 byggelån hvor det pr. 31. desember 1959 ennå ikke var påbegynt utbetalinger).

Pr. 1. januar 1959 var det utbetalt kr. 26.816.344,22 i konverteringsforskudd til 21 byggelånsbanker. Fire av disse banker har avviklet helt sine konverteringsforskudd i løpet av 1959, og det er åpnet 1 ny konto for en byggelånsbank. I løpet av året er det til 9 av byggelånsbankene blitt tilstått i alt kr. 34.540.000,- i nye konverteringsforskudd. Av konverterte byggelån er blitt avregnet kr. 24.341.439,97 mot tidligere tilståtte konverteringsforskudd, slik at saldo pr. 31. desember 1959 for utbetalte konverteringsforskudd (inklusive belastede renter kr. 498.906,80 for 1959) utgjorde kr. 37.513.811,05 fordelt på 18 banker.

Beløpet er vesentlig høyere enn vanlig for storparten av året, idet det ved årsskiftet var utbetalt et større kortsiktig konverteringsforskudd.

I budsjettåret 1958/59 beløp utgiftene til stønad gjennom Husbanken seg til kr. 94.003.075,20, herav faller kr. 84.710.565,44 på nedskrivningsbidrag/stønadslån, kr. 980.124,- på rentebærende tillegsslån, kr. 8.265.479,02 på renterabatt/rente- og avdragstilskudd for familier med flere barn og kr. 46.906,74 på rentesubvensjon i anledning eiendomsskatt. Av det samlede beløp er kr. 28.502.144,19 betalt av kommunene, mens resten er betalt av staten med kr. 65.500.931,01, hvorav kr. 62.669.613,10 er statens regulære 2/3 andel av stønaden, og kr. 2.831.317,91 for helt eller delvis fritatte kommuner.

I tilslutning til opplysningene i III om husleietilskuddsordningene skal videre opplyses:

Ved utgangen av 1959 var den frivillige ordning (i forbindelse med 2.1/2 % lånene) med renterabatt for familier med flere uforsørgede barn som nevnt foran innført i 113 kommuner. Renterabattsatsene varierer fra kr. 30,- til kr. 120,- pr. barn pr. år, og dekkes av staten med 2/3 og 1/3 fra kommunene. I året er det tilstått renterabatt til et beløp av kr. 7.785.772,84, hvorav staten har dekket kr. 5.190.513,71 og kommunene kr. 2.595.259,13.

Som nevnt i årsmeldingen for 1958 ble iverksettingen av den obligatoriske rente- og avdragstilskuddsordning (vedrørende 3.1/2 % lånene) forsinket og påvirket derfor ikke regnskapet for 1958. Fra og med terminforfallet 1. oktober 1959 har tilskuddsberettigede låntakere fått terminbeløpet avkortet med rente- og avdragstilskuddet, samt oppgjør for berettigede beløp ved eventuelle tidligere terminforfall i 1959 og 1958. Oppgjøret for disse tidligere terminforfall vil således være tilendebrakt ved terminforfallene i løpet av halvåret 1. oktober 1959/1. mars 1960. Rente- og avdragstilskuddssatsene varierer fra kr. 40,- til kr. 110,- pr. barn pr. år. Disse satser er forhøyet med renterabattsatsen i kommuner som har innført renterabattordningen. Rente- og avdragstilskuddene dekkes av staten med 4/5 og 1/5 av kommunene. Ved terminforfallene 1. oktober, 1. november og 1. desember 1959 ble det tilstått rente- og avdragstilskudd for til sammen kr. 275.052,- (inklusive oppgjør for berettigede tilskudd for tidligere terminforfall) hvorav 4/5 ble dekket av staten med kr. 220.041,60 og 1/5 av kommunene med kr. 55.010,40.

For husleietilskudd vedrørende boliger som finansieres utenom boligbankene er bestemmelsen den at tilskuddet utbetales av kommunene, hvoretter boligbankene refunderer 4/5 av tilskuddet. Av slike refusjoner har Husbanken i 2. halvår 1959 avregnet kr. 26.152,- omfattende 271 leilighetsinnehavere.

I første halvår 1959 var det i alt ca. 32.500 leilighetsinnehavere - med gjennomsnittlig 2,4 barn - som fylte vilkårene for å oppnå renterabatt. Som følge av at det i løpet av året ble gjennomført obligatoriske formues- og inntektsgrenser, falt ca. 30 % av tidligere stønadsberettigede bort, slik at en regner med at antall leilighetsinnehavere som fyller vilkårene for å oppnå renterabatt i de kommuner som har innført ordningen, nå kan dreie seg om ca. 22.500. Stønadsberettigede etter den obligatoriske rente- og

avdragstilskuddsordning regnet en med dreiet seg om noe over 2.000 i 1959.

Av de lån Husbanken hadde utbetalt pr. 31. desember 1959 var i alt 37 lån mot garanti av Gjenreisningsfondet - som disponeres og styres av Kommunal- og arbeidsdepartementet - til et samlet beløp av kr. 967.000,-. Innbetalte avdrag beløp seg til kr. 182.435,-. Det var videre gitt tilsagn om 1 lån stort kr. 15.000,- som ennå ikke var utbetalt.

Ved utgangen av 1959 var det av Husbanken gitt tilsagn om pristilskudd til gjenreisningsbygg samt til bygg som føres opp til avløsning av boligbrakker - tilskudd som utbetales av Husbanken - til et samlet beløp av kr. 17.189.805,-. Av dette beløp var det pr. 31. desember 1959 utbetalt kr. 15.193.718,-, hvorav i 1959 kr. 1.483.060,-. Videre var det av Husbanken på vegne av Kommunal- og arbeidsdepartementet siden 1. mars 1954 gitt tilsagn om pristilskudd til brakkesaneringsbygg utenom Finnmark og Nord-Troms til et beløp av kr. 2.505.407,-. Disse tilskudd utbetales av Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Stortinget har i vedtak av 26. juni 1959 bevilget som en overførbar engangsbevilgning kr. 500.000,- til tilskudd til bygging av boliger for vanskeligstilte flyttsamer i Finnmark, jfr. St.prp. nr. 1, Tillegg nr. 3 (1959) og Budsjett-innst. S.nr. 65 (1959). Tilskuddsordningen administreres av Husbanken. Søknader om tilskudd behandles og avgjøres av banken i tilknytning til bankens ordinære behandling av lånesaker fra slyttsamer i Finnmark. Tilskuddet fastsettes av banken etter en vurdering av behovet i den enkelte sak og kan normalt utbetales med inntil kr. 6.000 i tillegg til Husbankens ordinære lån og støtte. Etter søknad har banken i 1959 gitt tilsagn om slikt tilskudd i 24 lånesaker, til et samlet beløp av kr. 117.500,-, som vil bli utbetalt ved konverteringen av de respektive byggelån.

I 1959 har Husbanken utbetalt i alt 303 mill. kroner i ordinære rentebærende lån (hvorav 93,7 mill. kroner i 2.1/2 % lån og 209,3 mill. kroner i 3.1/2 % lån) og 78,3 mill. kroner i nedskrivningsbidrag/stønadslån (eksklusive utbetalinger på vegne av Forsvarsdepartementet). Dessuten er 19,9 mill. kroner av tidligere utbetalte 2.1/2 % lån overført til 3.1/2 % lån ved overdragelse av eiendommer til nye eiere. Utbetalingene omfatter 4.601 nye lån og endel utbetalinger på tidligere utbetalte lån (vesentlig delkonverteringer). Innbetalte avdrag på 2.1/2 % og 3.1/2 % rentebærende lån var tilsammen 44,4 mill. kroner (hvorav 1,8 mill. kroner på 3.1/2 % lån), slik at netto utlånsøkning utgjorde 258,6 mill. kroner. Tilbakebetalte nedskrivningsbidrag/stønadslån var 0,1 mill. kroner, slik at netto utbetalte nedskrivningsbidrag/stønadslån utgjorde 78,2 mill. kroner.

Ved utløpet av 1959 har Husbanken mottatt i alt 3.006 mill. kroner i lån fra staten. Differansen på henholdsvis 1/2 %, 1 % og 1.1/2 % mellom innlåns- og utlånsrenten for visse deler av gjelden, jfr. vedkommende passivapost i balansekonto, dekkes over statsbudsjettet. Denne rentestørre fra staten utgjorde i 1959 kr. 13.752.551,92 etter at beløpet - i samsvar med budsjettinnstilling S.nr. 80/1956, vedtatt av Stortinget 28. april 1956 - er redusert med kr. 1.685.186,61 som Husbanken har hatt i rentegevinster på bankens 1.3/4 % obligasjonslån, renter av agiofondet og agiogevinst

ved amortisasjon med oppkjøpte egne obligasjoner.

Det er ikke tatt opp nye serielån i 1959. Pr. 31. desember 1959 hadde Husbanken løpende serielån for i alt 296,5 mill. kroner. Spesifikasjon av disse er gitt i vedlegg nr. 1 til regnskapet. Det kortsiktige lån i Akers Sparebank på 10 mill. kroner har vært uforandret i 1959. Husbankens to mer langsiktige gjeldsbrevlån - henholdsvis hos Statsbanenes Pensjonskasse og Statsbanenes Hjelpekasse - var pr. 31. desember 1959 tilrest tilsammen kr. 5.329.000,-.

Husbanken hadde pr. 31. desember 1959 innestående på 2.1/2 % rentebærende konti for kommuner et samlet beløp på kr. 4.846.857,72 fordelt på 34 kommuner. Dette er 0,2 mill. kroner mindre enn ved forrige årsskifte. Beløpet representerer forskuddsinnbetalinger til dekning av kommunenes andel av stønadslån/rentebærende tilleggs lån i henhold til en ordning med rentebærende forskuddskonti for slike innbetalinger, som det ble åpnet adgang til ved et rundskriv fra Husbanken av 12. juli 1951.

For de ca. 121.500 rente- og avdragsterminer som forfalt til betaling i 1959 gikk betalingen fortsatt tilfredsstillende inn. Således var det pr. 31. desember 1959 i alt bare 632 misligholdte lån hvis forfall lå 1 måned eller mer tilbake. Dette var bare 1,05 % av samlet antall lån. Disse lån fordelte seg med 226 lån på hovedkontoret, 51 ved avdelingskontoret for Vestlandet, 36 ved avdelingskontoret for Trøndelag, 98 ved avdelingskontoret i Bodø og 221 ved avdelingskontoret i Hammerfest. For 60 av lånene lå forfallet et halvt år eller mer tilbake i tiden; for 33 av disse eiendommer hadde Husbanken inne auksjonsbegjæring, og 1 eiendom er solgt på tvangsauksjon. Dessuten hadde Husbanken pr. 31. desember 1959 overtatt 23 pantsatte eiendommer, hvorav 20 i Finnmark og Nord-Troms, 1 i Nordland og 2 i Akershus. Av de 27 eiendommer som var overtatt av banken pr. 1. januar 1959 er 6 eiendommer solgt til tredjemann og 9 tidligere eiere har betalt skyldig beløp og fått eiendommene tilbakeskjøtet. I løpet av 1959 har Husbanken overtatt 11 eiendommer, slik at den som nevnt i alt står som eier av 23 eiendommer. Av disse har 2 betalt hele det misligholdte beløp og vil få eiendommen tilbakeskjøtet, og 4 tidligere eiere har avbetalt så meget på det misligholdte beløp at den resterende del sannsynligvis vil bli innbetalt i nær fremtid. En eiendom er solgt, og det forhandles om salg i 4 saker, og i 7 saker er det sendt begjæring om utkastelse. I 5 saker korresponderer avdelingskontoret med tidligere eiere og kommunene angående ordning av betalingen.

Som det fremgår av balansekonto pr. 1. januar 1959 utgjør risikofondet 13,6 mill. kroner og agio- og rentereguleringsfondet 14,6 mill. kroner.

Oslo, 1. januar/24. mars 1960.

I hovedstyret for Den Norske Stats Husbank

Henry Jacobsen Per Borten Jacob Christie Kielland Ole N. Hauge

Johan Hoffmann
Adm. direktør

D E N N O R S K E S T A T S H U S B A N K

Regnskap for 1959

Debet:

Honorar til styrever, bankråd, kontrollkomite og revisjon	Kr.	191.046,30
Lønninger	"	2.454.269,05
Kontorutgifter m.v.	"	781.022,13
Amortisering på egen eiendom	"	5.000,-
Takst- og tilsynsutgifter	"	332.085,23
Godtgjørelse til Norges Bank v/innløsning av obligasjoner og rentekuponger	"	44.586,15
Sum administrasjons- og takstutgifter m.v.	<u>Kr. 3.808.008,86</u>	
Renteutgifter	"	95.028.656,49
Overført til Risikofondet 2 1/2 % renter for 1959	"	331.135,-
	<u>Kr.</u>	<u>99.167.800,35</u>

T a p s - k o n t o for 1959.

		<u>Kredit:</u>
Inntekter av byggelån	Kr.	186.043,16
Renter av pantelån	"	80.753.313,75
Andre renteinntekter	"	585.155,29
Kursgevinst ved amortisasjon med oppkjöpte egne ihendehaverobligasjoner	"	582.727,37
Rentestötte fra staten	"	13.752.551,92
Av administrasjons- og takstutgifter m.v. ..	Kr. 3.808.008,86	
er dekket av renteavkastningen av Grunnfondet	" 500.000,-	
Resten	Kr. 3.308.008,86	
er dekket av statskassen	"	3.308.008,86
		<hr/>
		Kr. <u>99.167.800,35</u>

Aktiva:

Kassebeholdninger	Kr.	45.531,11
Innestående i Norges Bank, Oslo og Vardö	"	6.427.223,48
Innestående i byggelånsbanker	Kr. 37.513.811,05	
Innestående i andre banker	" <u>10.589.752,13</u>	" 48.103.563,18
Innestående på postgiro	"	4.558.164,78
Diverse debitorer	"	2.567.510,16
Byggelån	"	4.544.684,01
Påløpne byggelånsrenter pr. 31/12-1959	"	16.248,-
Pantelån (ordinære renteb.lån) 2½ %-lån ..	Kr. 2.990.982.876,43	
3½ %-lån ..	" <u>314.611.998,35</u>	" 3.305.594.874,78
Overtatte panter		
Ordinære rentebærende lån	Kr. 212.219,89	
Renter og omkostninger m.v.	" <u>13.848,77</u>	" 226.068,66
Opptjente = ikke forfalne = renter av pantelån	"	25.355.531,-
Forfalne = ikke betalte = renter av pantelån	"	291.875,76
Egen eiendom	Kr. 95.229,81	
+ amortisert	" <u>37.480,-</u>	" 57.749,81
Norges Bank, Vardö, separat konto for uopptjent byggelånsprovisjon	"	6.500,60
Oppkjöpte egne ihendehaverobligasjoner	"	1.501.525,55
Rentebærende tilleggs lån	"	2.328.024,-
		<u>Kr. 3.401.625.074,88</u>

Inntil 31/12-1959:

Löpande nedskr.bidr. etc.	Kr. 1.001.107.439,47,	hvorav i 1959	Kr. <u>78.253.043,10</u>
herav er debitert staten	" 726.327.145,46,	" " "	" 55.097.962,79
og kommuner	" 274.780.294,01,	" " "	" 23.155.080,31

I styret for Den Norske Stats Husbank,

Henry Jacobsen

Per Borten

Ole N. Hauge

k o n t o pr. 1. januar 1960.

		<u>Passiva:</u>
Grunnfondet	Kr.	20.000.000,-
Risikofondet	"	13.576.528,-
Agio- og rentereguleringsfondet	"	14.596.013,17
Innlån:		
Diverse serielån (se etterstående spesifikasjon)	Kr.	296.538.000,-
Mottatt fra staten: $2\frac{1}{2}$ %	Kr.	1.409.500.000,-
$3\frac{1}{2}$ %	"	714.500.000,-
4 %	"	882.000.000,-
		" 3.006.000.000,-
Kortsiktige innlån fra banker og andre ...	"	<u>15.329.000,-</u> " 3.317.867.000,-
Forskuddsbetalte stønadsmidler fra kommuner på rentebærende konti	"	4.846.857,72
I mellomregning med Finansdepartementet	"	9.246.537,64
Diverse kreditorer	"	3.224.716,47
Ubetalte takstregninger vedrørende 1959	"	18.717,-
Uopptjent byggelånsprovisjon	"	15.000,-
" " " på sep. konto i Norges Bank, Vardö	"	6.500,60
Påløpne renter av serieobligasjonslån og lån av statskassen ...	"	9.463.487,28
Betalte - ikke forfalne - renter av pantelån (f.f.l/1-1960 m.v.)	"	6.435.693,-
Statens andel av rentebærende tilleggs lån	Kr.	1.625.883,-
Kommunenes " " " "	"	<u>702.141,-</u> " 2.328.024,-

Kr. 3.401.625.074,88

Oversikt over Husbankens forpliktelser i henhold til tilsagn eller bevilgede lån og nedskrivningsbidrag/stønadslån eller tilleggs lån er gitt på omstående side.

den 31. desember 1959.
24. mars 1960.

Jacob Christie Kielland

Johan Hoffmann
adm. direktør

Harald Anstensen
hovedbokholder

Utenom de utbetalte lån og nedskrivningsbidrag/stønadslån samt tilleggs-lån har Husbanken pr. 31/12-1959 gitt tilsagn om eller bevilget lån og nedskrivningsbidrag/stønadslån eller tilleggs-lån til et samlet beløp av Kr. 917.033.570,-. Fordelingen av dette beløp på lån og nedskrivningsbidrag etc. er følgende:

	<u>Lån:</u>	<u>Nedskr.bidr. etc.:</u>
Løpende tilsagn	Kr. 675.549.530,-	Kr. 165.591.140,-
(I tilsagnsbeløpet er innbefattet de byggelån som Husbanken har ytet).		
Bevilget v/konvertering	" 59.536.300,-	" 16.356.600,-
	Kr. 735.085.830,-	Kr. 181.947.740,-
Herav for Finnmark og Nord-Troms	Kr. 16.386.230,-	Kr. 13.950.510,-
For resten av landet	Kr. 718.699.600,-	" 167.997.230,-

--ooOoo--

Dessuten har Husbanken utbetalt nedskrivningsbidrag/stønadslån på vegne av Forsvarsdepartementet til et samlet beløp av Kr. 23.815.720,- = herav Kr. 1.720.160,- i 1959 = i henhold til nevnte departements stønadordning til privat boligbygging for Forsvarets personell (Stortingets vedtak av 12/6-1952, jfr. St. prp. nr. 59/1952). I tillegg hertil har Husbanken dessuten gitt tilsagn om eller bevilget slike nedskrivningsbidrag/stønadslån til et samlet beløp av Kr. 5.866.340,-.

I mellomregning med Finansdepartementet, jfr. passiva:

Statskassens støtte til boligbygging m.v.

Overført fra 1958	Kr. 13.158.014,3
Mottatt i 1959	" 75.000.000,-
Godskrevet statens andel av innbetalte avdrag og renter i 1959 på rentebærende tilleggs-lån	" 43.980,84
	Kr. 88.201.995,20
Herav medgått til dekning av:	
Statens andel av nedskrivningsbidrag/stønadslån, rentebærende tilleggs-lån, renterabatt, rente- og avdragstilskudd, husleietilskudd og rentesubvensjon	Kr. 58.872.680,30
Til dekning av samme poster for fritatte kommuner .	" 3.005.366,80
	Kr. 61.878.047,10
Rentestøtte	" 13.752.551,92
Adm.- og takstutgifter	" 3.308.008,86
Statens andel av tap på utlån	" 16.849,68
	" 78.955.457,56
Saldo pr. 31/12-1959 i Finansdepartementets favør	Kr. 9.246.537,64

Den Norske Stats Husbank's serieobligasjonslån pr. 31/12-1959.

2 1/2 % 1948 serie I	Kr.	22.055.000,-	Opprinnelig Kr. 30.000.000,-. Løpetid 30 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 28 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 1. mai og 1. november. Første avdrag 1. november 1950. Siste avdrag 1. mai 1978. Amortisering ved oppkjøp og/eller loddtrekning.
1 3/4 % 1948 serie I	"	20.000.000,-	Løpetid 12 år. Avdragsfritt til 1. mai 1960 da lånet betales tilbake i sin helhet.
2 1/2 % 1949 serie I	"	55.050.000,-	Opprinnelig Kr. 60.000.000,-. Løpetid 25 år. Avdragsfritt i 5 år. 18 mill. kroner avdras deretter i løpet av 20 år med like store halvårlige avdrag hvert års 1. februar og 1. august (1,5 % pr. år i 20 år), første avdrag 1. august 1954 og siste avdrag 1. februar 1974. Det gjenstående beløp, 42 mill. kroner, tilbakebetales i sin helhet 1. februar 1974. Amortisering ved oppkjøp og/eller loddtrekning.
a) 1 3/4 % 1949 serie I	"	14.180.000,-	Løpetid 12 år. Avdragsfritt til 1. februar 1961, da lånet betales tilbake i sin helhet.
2 1/2 % 1949 serie II	"	63.583.000,-	Opprinnelig Kr. 83.000.000,-. Løpetid 30 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 28 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 15. juni og 15. desember. Første avdrag 15. desember 1951. Siste avdrag 15. juni 1979. Amortisering ved loddtrekning.
1 3/4 % 1949 serie II	"	2.742.000,-	Opprinnelig Kr. 17.000.000,-. Løpetid 12 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 10 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 15. juni og 15. desember. Første avdrag 15. desember 1951. Siste avdrag 15. juni 1961. Amortisering ved loddtrekning.
1 3/4 % 1949 serie III	"	10.708.000,-	Opprinnelig Kr. 50.000.000,-. Løpetid 12 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 10 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 1. april og 1. oktober. Første avdrag 1. april 1952. Siste avdrag 1. oktober 1961. Amortisering ved loddtrekning.

Transport

 Kr. 188.318.000,-

Transport Kr. 188.318.000,-

2 1/2 % 1950 serie I	"	14.333.000,-	Opprinnelig Kr. 18.000.000,-. Løpetid 30 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 28 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 15. januar og 15. juli. Første avdrag 15. juli 1952. Siste avdrag 15. januar 1980. Amortisering ved oppkjøp og/eller loddtrekning.
2 1/2 % 1950 serie II	"	47.320.000,-	Opprinnelig Kr. 52.000.000,-. Løpetid 25 år. Avdragsfritt i 5 år. 40 % av lånet = 20,8 mill. kroner = avdras deretter i løpet av 20 år med 2 % av lånebeløpet pr. år med like store halvårlige avdrag hvert års 15. januar og 15. juli. Første avdrag 15. juli 1955. Siste avdrag 15. januar 1975. Det gjenstående beløp = 31,2 mill. kroner = tilbakebetales i sin helhet den 15. januar 1975. Amortisering ved loddtrekning.
b) 2 1/2 % 1950 serie III	"	38.571.000,-	Løpetid 25 år. Avdragsfritt i 5 år og avdras deretter med 1,4 mill. kroner (2 % av det opprinnelige lånebeløp) om året i 20 år med like store halvårlige avdrag hvert års 15. april og 15. oktober. Første avdrag 15. oktober 1955. Siste avdrag 15. april 1975. Det gjenstående beløp 42 mill. kroner (60 % av det opprinnelige lån) tilbakebetales i sin helhet den 15. april 1975. Amortisering ved loddtrekning.
1 3/4 % 1950 serie I	"	7.996.000,-	Opprinnelig Kr. 30.000.000,-. Løpetid 12 år. Avdragsfritt i 2 år og avdras deretter i løpet av 10 år etter annuitetsprinsippet med halvårlige avdrag hvert års 15. april og 15. oktober. Første avdrag 15. oktober 1952. Siste avdrag 15. april 1962. Amortisering ved oppkjøp og/eller loddtrekning.

Kr. 296.538.000,-

- a) Lånet er på 40 mill. kroner, hvorav Husbanken ved utgangen av 1959 hadde i egen beholdning Kr. 25.820.000,-.
- b) Lånet er opprinnelig på 70 mill. kroner, nå stort Kr. 63.700.000,-, herav i egen beholdning Kr. 25.129.000,-.

Regnskapsposter:	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
1 ORDINÆRE RENTEBERENDE LÅN.										
Beløpene i millioner kroner.										
Utbetalt nye lån	238,-	287,4	239,7	280,-	321,8	469,7	427,8	362,4	323,2	303,-
Mottatte avdrag	6,-	10,1	14,3	16,8	22,5	24,4	31,2	35,7	39,8	44,4
Øking utestående lån i året	232,-	277,3	225,4	263,2	299,3	445,3	396,6	326,7	283,4	258,6
Utestående rentebærende lån pr.31/12	530,-	807,3	1.032,7	1.295,9	1.595,2	2.040,5	2.437,1	2.763,8	3.047,2	3.305,8
Løpende tilsagn 2)	520,-	502,-	655,3	881,2	907,2	775,5	674,-	647,9	657,6	735,1
Sum engasjement pr. 31/12	1.050,-	1.309,3	1.688,-	2.177,1	2.502,4	2.816,-	3.111,1	3.411,7	3.704,8	4.040,9
Årlig netto engasjementsøking	244,7	254,3	377,3	489,-	325,2	313,6	295,1	300,6	293,1	336,1
2 RENTEBERENDE TILLEGGLÅN.										
Beløpene i millioner kroner.										
Utbetalt	-	-	-	-	-	-	-	-	0,5	1,8
Tilbakebetalt	-	-	-	-	-	-	-	-	0,0	0,0
Øking i utestående till.lån i året	-	-	-	-	-	-	-	-	0,5	1,8
Utestående tillegglån pr. 31/12	-	-	-	-	-	-	-	-	0,5	2,3
3 NEDSKRIVNINGSBIDRAG/STØNADSLÅN.										
Beløpene i millioner kroner.										
Utbetalt	65,6	84,3	82,4	89,3	95,6	135,2	116,2	102,9	88,5	78,4
Tilbakebetalt	0,2	0,5	1,4	1,2	1,1	0,8	1,-	1,2	4,2	0,1
Øking i utestående bidrag i året	65,4	83,8	81,-	88,1	94,5	134,4	115,2	101,7	84,3	78,3
Utestående bdr./stønadslån pr.31/12	139,7	223,5	304,5	392,6	487,2	621,6	736,8	838,5	922,8	1.001,1
Løpende tilsagn 2) 3)	171,5	178,3	210,8	258,2	262,8	224,9	194,8	179,7	173,4	182,-
Sum engasjement pr. 31/12	311,2	401,8	515,3	650,8	750,-	846,5	931,6	1.018,2	1.096,2	1.183,1
Årlig netto engasjementsøking	85,7	90,6	113,5	135,5	99,2	96,5	85,1	86,6	78,-	86,9
4 ENKELTE ANDRE STATUSPOSTER pr.31/12										
Beløpene i millioner kroner.										
Bygglån ytet av Husbanken	24,-	23,4	18,4	17,3	17,-	13,7	9,4	5,4	3,4	4,5
Konv.forskudd til bygglånsbanker	17,7	15,4	13,8	21,6	18,1	35,9	10,5	18,-	26,8	37,5
Serieobligasjonslån	437,4	434,8	425,5	415,5	405,1	358,1	345,-	329,6	313,4	296,5
Innlån fra staten: Ialt	25,-	330,-	525,-	837,-	1.165,-	1.684,-	2.061,-	2.416,-	2.715,-	3.006,-
Herav: 2 1/2 %-lån	25,-	330,-	525,-	837,-	1.165,-	1.409,5	1.409,5	1.409,5	1.409,5	1.409,5
3 1/2 %-lån	0,-	0,-	0,-	0,-	0,-	274,5	651,5	714,5	714,5	714,5
4 %-lån	0,-	0,-	0,-	0,-	0,-	0,-	0,-	292,-	591,-	882,-
Andre innlån	65,2	45,-	73,5	40,-	25,-	10,-	15,5	13,4	15,4	15,3
5 HUSBANKENS RENTEØVERSKUDD.										
Beløpene i tusen kroner.										
Renteoverskudd ialt	1.966,2	3.046,2	3.179,2	2.786,8	2.943,1	2.419,6	1.314,2	2.335,5	2.595,7	2.516,3
Herav: Overført til Risikofondet	428,9	271,8	278,6	285,5	292,7	300,-	307,5	315,2	323,1	331,1
Avsatt til agio- og rentereguleringsfondet	1.537,3	2.450,5	2.535,8	2.124,-	2.150,4	1.752,-	647,4	0,-	0,-	0,-
Anvendt til delvis dekning av administrasjonsutgifter	0,-	323,9	364,8	377,3	500,-	367,6	359,3	388,1	500,-	500,-
Anvendt til delvis dekning av rentetilskott fra staten								1.632,2	1.772,6	1.685,2

UTESTÅENDE ELLER TILSAGTE LÅN m.v. I TUSEN KRONER pr. 31. DESEMBER 1959.

Lånetyper m.v.	Hovedkontoret	Vestlandsavdelingen.	Trøndelagsavdelingen.	Bodøavdelingen.	Haamerfestavdelingen.	Hele landet
Ordinære rentebærende lån: 2 1/2 %-lån	1.906.298	534.812	202.583	227.679	119.823	2.991.195
3 1/2 %-lån	165.467	77.502	25.904	45.739	0	314.612
Rentebærende tillegglån	969	173	440	545	201	2.328
Nedskrivningsbidrag	507.495	153.998	56.615	64.443	119.881	902.432
Stønadslån	57.723	21.939	6.397	12.617	0	98.676
Løpende tilsagn rentebærende lån 2)	474.128	123.930	63.283	57.359	16.386	735.086
Løpende tilsagn nedskrivningsbidrag/stønadslån eller renteb.tillegglån 2)	107.795	30.053	13.931	16.218	13.951	181.948
	3.219.875	942.407	369.153	424.600	270.242	5.226.277

1) Tilsvarende spesifikasjon for årene 1947 - 1949 fremgår av årsmeldingen for 1955.

2) Tilsagte eller bevilgede, men ikke utbetalte pr. 31/12.

3) For årene 1957-1959 omfatter beløpene også rentebærende tillegglån, idet fordelingen først blir fastsatt ved konverteringen.